

E. naturale corpus Christi in diversis locis simul realiter
est præsens.

Quò ipsò verò hæc quæstio minus principalis *δεικτικῶς* est probata, eò ipsò etiam vel nudâ hypothesi, vel δι' ὁμολογίας *χρὶ συν-
δίκης* principalis quæstio erit confirmata. Conf. Scheibler.
Oper. Log. part. IV. Tractat. de Syllog. cap. XIII. Tit. VII.
n. 53.

XIX. Nec minùs orthodoxam Ecclesiæ de infantum
baptismo contra adversarios tueri licebit, non solùm directâ argumentatione quæstionem principalem *δεικτικῶς* probante, sed
& indirectè & κατὰ μετὰληψιν. Scilicet notum est, veteres Pelagianos peccatum originis negâsse. *Parvulos negant secundum Adam carnaliter natos contagium mortis antiquæ primâ nativitate contrahere. Sic enim eos sine ullo peccati originalis vinculo asserunt nasci, ut prorsus non sit, quod eis oporteat secundâ nativitate dimitti; ut docet S. Augustinus librò de Hæres. ad Quod vult Deum cap. XXCII. cùmque rimam quærent, quâ potuerit intrare peccatum, Augustinus libr. III. contra Julianum eos ad verba Apostoli Rom. V. 12. remittit, dicens, Apostolum, ipsis non rimam, sed apertissimam januam ostendere his verbis: Per unum hominem peccatum intravit in mundum, & per peccatum mors, & ita mors in omnes homines pertransiit.*

XX. Neque verò solùm Scripturæ dictis contra Pelagianos pugnavit Ecclesia, verùm etiam aliis argumentis hæresin illam expugnare satagit. Remisit enim Pelagianos ad experientiam, ostendens, etiam infantes morti fieri obnoxios, cùm autem mors sit ὁλώνη τῆς ἀμαρτίας, stipendia & pœna peccati, Rom. VI. 23. utique in infantibus quoque esse causam mortis, cùm omnem pœnam culpa præcedat; culpam autem illam non esse actualem, ideoque originalem; & per consequens infantes, imò omnes homines, peccati originalis labe esse infectos. Porro Ecclesia ut hunc quoque errorem Pelagianorum retunderet, sicuti ante exortam istam hæresin, ita & deinceps in confessionem articuli fidei de remissione peccatorum, infantes baptizavit, Cùm igitur Baptismus sit
in re.